

Ý nghĩa nội tại về các vật liệu của đền thờ

Đọc Kinh văn: 1 Vua. 5:15-18; 6:7, 9-10, 15-16, 23, 31-34, 36; 7:14-15, 21

I. Để trở thành vật liệu cho sự xây dựng của Đức Chúa Trời, chúng ta cần kinh nghiệm Christ trong sự chết của Ngài (tượng trưng bởi gỗ tùng), Christ trong sự phục sinh (tượng trưng bởi gỗ bá hương), và Christ là Linh (tượng trưng bởi gỗ ô-liu):

- A. Đấng Christ chịu đóng đinh và phục sinh, là Linh bao-hàm-tất-cả của Jesus Christ và hiện diện của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình, là thực tại của các vật liệu dùng để xây dựng Hội thánh là đền thờ của Đức Chúa Trời, sự mở rộng và bành trướng của Christ—Phil. 1:19-21a; 1 Cô. 3:9, 12a, 16-17.
- B. Chúng ta cần để cho Đấng Christ chịu đóng đinh và phục sinh là Linh hầu xây dựng chính Ngài vào bản thể chúng ta để chúng ta có thể có sự vui hưởng Christ đầy trọn nhất hầu trở nên những quản gia tốt về ân điển đa dạng của Đức Chúa Trời (sự cung ứng phong phú của sự sống) nhằm xây dựng Hội thánh là đền thờ của Đức Chúa Trời—Êph. 3:2, 16-17; 1 Phi. 4:10-11.

II. Gỗ tùng tượng trưng cho Đấng Christ chịu đóng đinh—1 Vua. 6:15b, 34; đc. Sáng. 6:14:

- A. Thời xưa, người Do Thái trồng cây tùng trên mộ; vì thế, gỗ tùng tượng trưng cho nhân tính của Christ trong sự chết của Ngài, tức Jesus chịu đóng đinh—1 Cô. 2:2.
- B. Các cửa đền thờ được làm bằng gỗ tùng và được chạm khắc chê-ru-bim và những cây chà là—1 Vua. 6:34-35; đc. Êxc. 41:18-20:
 - 1. Chê-ru-bim tượng trưng cho vinh hiển của Chúa được bày tỏ trên các tạo vật (10:18; Hê. 9:5), còn những cây chà là tượng trưng cho chiến thắng của Christ và quyền năng hằng hữu và trường tồn của Christ (Êxc. 40:16; Khải. 7:9).
 - 2. Việc chạm khắc các cây chà là và chê-ru-bim trên cửa bằng gỗ tùng tượng trưng cho chiến thắng của Christ và vinh hiển của Chúa được “chạm khắc” vào bản thể chúng ta qua những nỗi khổ—Công. 16:7; Phil. 3:10; 2 Cô. 4:10-12.

III. Gỗ bá hương tượng trưng cho Đấng Christ phục sinh—1 Vua. 6:9-10, 15-16, 36:

- A. Cây bá hương mọc trên các núi Li-ban; vì thế, gỗ bá hương tượng trưng cho nhân tính của Christ trong sự phục sinh, tức Đấng Christ phục sinh—Thi. 104:16; Nhã. 4:8.
- B. Đấng Christ phục sinh và thăng thiên là Vua, là gỗ bá hương uy nghi và kì vĩ ra từ nhà Đa-vít—Êxc. 17:22-23; La. 1:3-4; Công. 2:22-24, 32-36; Hê. 2:9.
- C. Chúng ta cần là những người đâm rễ vào trong Christ, giống như cây bá hương Li-ban, làm cho chúng ta lớn lên trong sự sống khi được trồng trong nhà Đức Giê-hô-va, trở bông trong hành lang của Đức Chúa Trời chúng ta, vẫn sinh trái khi tuổi già, đầy nhựa và xanh tươi—Ôs. 14:5-9; Thi. 92:12-14; 2 Vua. 19:30.
- D. Hội thánh là kho và vựa lẫm chứa quyền năng phục sinh của Christ; khi quyền năng này vận hành trong Christ thì làm cho Ngài trở thành Đầu; khi quyền năng này vận hành trong chúng ta thì làm cho chúng ta trở thành Thân thể của Ngài—Êph. 1:19-23; La. 8:2, 11; 12:1-2; Phil. 3:10.

IV. Gỗ ô-liu tượng trưng cho Đấng Christ được biến đổi là Linh ban-sự-sống—1 Vua. 6:23, 31-33; 1 Cô. 15:45b:

- A. Dầu ô-liu hình bóng cho Linh của Đức Chúa Trời; vì thế, gỗ ô-liu tượng trưng cho nhân tính của Christ trong Linh của Đức Chúa Trời, tức Christ được xúc dầu, Đấng cũng chính là Linh tổng hợp là dầu xúc—Hê. 1:9; 2 Cô. 1:21; 1 Gi. 2:20, 27; Xuất. 30:25, 30.
- B. Chúng ta là các nhánh của Christ, được thắp vào Ngài là cây ô-liu được vun trồng để vui hưởng Ngài (La. 11:17, 24); Linh ban-sự-sống là nhựa sống của Christ là cây ô-liu thuộc trời; nếu muốn dự phần vào những điều phong phú của Christ là sự màu mỡ, nhựa của cây ô-liu thuộc trời, chúng ta cần tiếp xúc Linh ban-sự-sống là nhựa sống của Christ (Lu. 23:31; đc. Thi. 92:13-14; 36:8-9):
1. Vì việc thắp ghép với Christ diễn ra trong linh chúng ta nên chúng ta cần liên tục vận dụng linh mình; khi kêu đến Chúa bằng cách nói: “Ô Chúa, Ô Chúa”, chúng ta vận dụng linh và lập tức dự phần Chúa là Linh ban-sự-sống—La. 8:16; 1 Cô. 6:17; La. 10:9-13.
 2. Một cách khác để vui hưởng sự phong phú của Christ là đọc Lời Đức Chúa Trời và đáp A-men với từng lời; bằng cách này, chúng ta vận dụng linh, chúng ta tiếp xúc Chúa, chúng ta vui hưởng Ngài và chúng ta dự phần vào Linh bao-hàm-tất-cả là sự màu mỡ—Thi. 106:48; Nê. 8:6; 2 Cô. 1:20; Khải. 19:4; Êph. 6:17-18.
- C. Chúng ta cần thấy rằng mình đã được thắp vào Christ “trái với bản chất”; *trái với bản chất* có nghĩa là “trái với bản ngã”—La. 11:24:
1. Mọi điều thuộc về bản chất cũ của chúng ta đều chống nghịch với bản chất của Chúa; bản chất của chúng ta là bản chất tội lỗi, còn bản chất của Chúa là bản chất thánh biệt, thuộc linh và thần thượng—Ga. 5:16-17; 2 Phi. 1:4.
 2. Để dự phần Christ là cây ô-liu với sự phong phú của Ngài, chúng ta cần hoàn toàn được cắt khỏi xuất thân cũ, lịch sử cũ, đời sống cũ, thói quen cũ và tục lệ cũ là những nhánh hoang—La. 11:24; đc. Êph. 4:22-24.
 3. Để kinh nghiệm việc được cắt bỏ khỏi cách sống cũ và vui hưởng kinh nghiệm được thắp vào Christ, chúng ta cần vận dụng linh kêu danh Ngài và đọc-cầu nguyện Lời Ngài—La. 10:6-8; Êph. 6:17-18.
- D. La Mã chương 11 khải thị rằng chúng ta là các nhánh của Christ là cây ô-liu (cc. 17, 24) để kết trái “ô-liu” và sản sinh dầu êm dịu, tượng trưng cho Thánh Linh; Giăng chương 15 khải thị rằng chúng ta là các nhánh của Christ là cây nho (c. 5) để kết trái “nho” hầu sản sinh rượu làm hằng hái, tượng trưng cho sự sống thần thượng; và trong Lu-ca chương 10, người Sa-ma-ri nhân lành đổ dầu và rượu trên những vết thương của người đang chết (cc. 33-34):
1. Dầu và rượu cũng trở thành sự chữa lành cho con người; càng luôn ở trong Chúa bằng cách kêu đến Ngài và đọc-cầu nguyện Lời Ngài, chúng ta sẽ càng kết trái “ô-liu” và “nho” để sản sinh dầu và rượu đổ vào những người bị thương tổn bên trong, bị ức chế và thất vọng.
 2. Dầu của cây ô-liu được dùng để tôn trọng Đức Chúa Trời và con người (Quan. 9:8-9), tượng trưng cho những người bước đi bởi Linh thì tôn trọng Đức Chúa Trời (Ga. 5:16, 25), và những người cung ứng Linh thì tôn trọng con người (2 Cô. 3:6, 8; Phil. 3:3).
 3. Rượu của cây nho được dùng để làm phấn chấn Đức Chúa Trời và con người (Quan. 9:12-13), tượng trưng cho những người vui hưởng Christ là sự sống hi sinh và làm hằng hái để làm phấn chấn Đức Chúa Trời (Mat. 9:17) và những người cung ứng Christ là sự sống hi sinh và làm hằng hái để làm phấn chấn con người (2 Cô. 3:6; Phil. 2:17; 2 Ti. 4:6).

V. Các cột trụ trong đền thờ được xây bằng đồng, tượng trưng cho sự phán xét của Đức Chúa Trời—1 Vua. 7:14-15, 21; Khải. 3:12; 21:22:

- A. Trong Kinh văn, cột trụ là một dấu hiệu, chứng cứ, về sự xây dựng của Đức Chúa Trời qua sự biến đổi trong việc thực hành nếp sống Thân thể—Sáng. 28:22a; 1 Vua. 7:15-22; Ga. 2:9; 1 Ti. 3:15; Khải. 3:12; La. 12:2; Êph. 4:11-12.
- B. Những người hữu dụng cho Đức Chúa Trời liên tục ở dưới sự phán xét của Đức Chúa Trời (đồng), nhận thức rằng họ là những người trong xác thịt, không đáng cho điều gì ngoài chết và chôn—Thi. 51:5; Xuất. 4:1-9; La. 7:18; Mat. 3:16-17:
1. Lí do của sự chia rẽ và không kết trái giữa vòng tín đồ là vì không có đồng, không có sự phán xét của Đức Chúa Trời; thay vào đó là tự cao, tự khoe mình, tự bào chữa, tự xưng công chính, tự chuẩn thuận, tự biện minh, tự cho là công chính, kết án và điều chỉnh người khác thay vì chần dốt và tìm kiếm họ—16:24; Lu. 9:54-55.
 2. Khi chúng ta yêu Chúa và kinh nghiệm Ngài là người bằng đồng (Êxc. 40:3), Ngài sẽ trở nên tình yêu phi thường, sự khoan nhượng vô biên, sự trung tín vô song, sự khiêm nhường tuyệt đối, sự thuần khiết cực điểm, sự thánh biệt và công chính hết mực, sự chói sáng và chính trực của chúng ta (Phil. 4:5-8).
- C. Trên đầu các trụ trong đền thờ có “những lưới kiểu mặt võng xe lại [giống như lưới mắt cáo] và những dây hoa kiểu treo như chùy nhỏ”; những điều này tượng trưng cho những hoàn cảnh phức tạp đan xen nhau mà những người là cột trụ trong tòa nhà của Đức Chúa Trời phải sống trong đó và mang vác trách nhiệm (1 Vua. 7:17; 2 Cô. 1:12; 4:7-8); trên chót của những đầu trụ đó có những hoa huệ và trái lựu (1 Vua. 7:18-20):
1. Hoa huệ tượng trưng cho đời sống đức tin nơi Đức Chúa Trời, một đời sống sống bởi những gì Đức Chúa Trời là cho chúng ta, không bởi những gì chúng ta là; đồng có nghĩa là “không còn là tôi”, còn hoa huệ có nghĩa là “nhưng Christ”—Nhã. 2:1-2; Mat. 6:28, 30; 2 Cô. 5:4; Ga. 2:20.
 2. Những trái lựu trên những hoa treo quanh đầu các trụ tượng trưng cho sự đầy đủ, sự dư dật và vẻ đẹp, sự biểu lộ của những điều phong phú của Christ là sự sống—Phil. 1:19-21a; Êph. 1:22-23; 3:19.
 3. Qua sự xóa bỏ của lưới và sự giới hạn của chùy nhỏ, chúng ta có thể sống một đời sống thuần khiết, đơn sơ tin cậy Đức Chúa Trời để biểu lộ những điều phong phú của sự sống thần thượng của Christ vì sự xây dựng của Đức Chúa Trời trong sự sống.

VI. Những viên đá của đền thờ tượng trưng cho nhân tính của Christ trong sự biến đổi, tức Đấng Christ được biến đổi—1 Vua. 5:15-18; 6:7, 36; 1 Sử. 29:2; 2 Sử. 3:6:

- A. Là Đức Chúa Trời, Đấng Christ trong sự nhục hóa đã mặc lấy xác thịt con người; sau khi đã trở thành con người trong xác thịt, tức con người trong thọ tạo cũ, Ngài cần được biến đổi trong phần nhân tính của Ngài—La. 1:3-4.
- B. Một Đấng Christ được biến đổi như vậy bây giờ là đá sống, đá nền, đá góc, và đá đỉnh của tòa nhà Đức Chúa Trời—1 Phi. 2:4; Ês. 28:16; 1 Cô. 3:11; Êph. 2:20; 1 Phi. 2:6; Xa. 4:7; 3:9; Khải. 5:6; 4:3; 21:11.
- C. Những viên đá trong đền thờ cũng tượng trưng cho tín đồ trong Christ, những người đã được biến đổi bởi Christ là đá—Mat. 16:18; Gi. 1:42; 1 Phi. 2:4-7; Khải. 21:11, 14, 18-21; đc. Đa. 2:34-35, 44-45.
- D. Tân Ước nói đến những viên đá sống (1 Phi. 2:5), còn Cựu Ước nói đến những viên đá bị cắt (1 Vua. 5:15, 17-18; 6:7); những viên đá được dùng cho sự xây dựng Hội thánh phải sống động bên trong và được cắt (được xử lí) bên ngoài (2 Cô. 4:16):

1. Trong Hội thánh, một số anh chị em có thể được ví như những viên đá “hoang dã”, mới được cắt từ mỏ và đầy những cạnh sắc nhọn; khi tiếp xúc, họ làm người khác bị thương và cảm thấy không thoải mái.
2. Họ không đủ vững vàng để người khác xây dựng trên họ, để phối hợp và phụng sự với người khác, để cùng người khác đánh trận, hoặc để cùng người khác khiêng Hòm.

VII. Đòi sống Cơ Đốc thật để xây dựng Hội thánh là đền thờ của Đức Chúa Trời là đòi sống của Đấng Christ chịu đóng đinh và phục sinh là Linh ban-sự-sống được xây dựng vào bản thể chúng ta để chúng ta được đồng hóa theo sự chết của Ngài bởi quyền năng phục sinh của Ngài hầu được đổi mới mỗi ngày và được biến đổi từ vinh hiển đến vinh hiển vì vinh hiển của Ngài trong Hội thánh—Phil. 3:10; 2 Cô. 3:18; 4:16-18; Êph. 3:21.